

— Εις τὴν πολιτικήν; ὅχι δά!

— Οι διδάσκαλοί σου, δὲν ἔμαθον ὅτι ἡ Κυρία de Maintenon ἦτο παροῦσα εἰς ὅλα τὰ ὑπουργικὰ συμβούλια, καθημένη εἰς γωνίαν παραχύρου καὶ ἐργαζόμενη; Διατί τοῦτο ἢ διὰ ν' ἀκούντα πάντα, χωρὶς νὰ φαίνηται ὅτι τὸ ἐπιδιώκει; 'Αλλ' εἰς τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ στρατάρχου de Noailles ἀναφέρεται γεγονός, ἔτι καρκιτηριστικῶτερον, καὶ περὶ τοῦ ὄποιου πιθανῶς οὐδέποτε σοὶ ὠμίλησαν. Φιλίππου τοῦ πέμπτου, βασιλέως τῆς Ἰσπανίας, ἀναχωρήσαντος διὰ τὸν πόλεμον τῆς Ἰταλίας, ἢ ἀντιβασιλεία περιῆλθε, κατὰ τὰ εἰθισμένα εἰς τὴν νεαρὰν βασίλισσαν Λουίζαν τῆς Σαξονίας, ἥτις δεκατετράετις ἦτο ἀγχίνους καὶ πνευματώδης, ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν της. Οὐδὲν ὠριμάζει τοσοῦτον ὅσον ἡ γειτνίασις τοῦ θρόνου, δταν δὲν ἀποζωτ. Δεκατεσσάρων ἑτῶν λοιπὸν προήδρευεν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον· οἱ ὑπουργοί, ὀλιγωροῦντες τῆς μικρᾶς νεάνιδος τὴν παρουσίαν, ἐφλυάρουν συζητοῦντες περὶ διαφόρων συμφερόντων, ἔκτὸς τῶν τῆς Ἰσπανίας. 'Η Λουίζα προσβάλλεται, ἐκλαμβάνουσα τοῦτο ὡς δεῖγμα περιφρονήσεως πρὸς αὐτὴν καὶ ἀμελείας περὶ τὰ κοινὰ πράγματα. 'Αλλὰ δὲν εἰχε τὸ θάρρος νὰ παραπονεθῇ πρὸς τοσοῦτον σοθαρὰ πρόσωπα, 'Ἐπινοεῖ τότε, παρακινηθεῖσα ἵσως καὶ ὑπὸ τῆς Κας des Ursins, τρόπον θεατρικὸν ἢ ἐάν τὸ προτιμᾶς, γυναικείον. Τὴν στιγμήν, καθ' ἧν ἔρχεται ποτὲ ἡ φλυαρία τῶν ὑπουργῶν ἔξαγει ἐκ τοῦ θυλακίου της τὸ ἐργόχειρόν της καὶ ἐργάζεται οὔτοις ἀποροῦντες ἡρώτησαν τὸν λόγον «Εἶνε ἀπλοῦς, τοῖς ἀπαντᾷ ἐκείνη μεῖδιώσα· διμιλεῖτε περὶ τῶν ὑποθέσεών σας· αὐταὶ δὲν μ' ἔνδιαφέρουσι καὶ ἐργάζομαι, διὰ νὰ μὴ ἀκούω. 'Ἐννοήσαντες ἐκεῖνοι ἐγέλασκον· ἔκτοτε ὅμως τὸ συμβούλιον μετεβλήθη εἰς ἐύπρεπὲς συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἐάν ποτε ἐπανελήφθησαν αἱ παρεκβάσεις, ἥρκεσεν εἰς τὴν μικρὰν βασίλισσαν νὰ φέρῃ τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ σάκκου της, δπως ἐπανέλθῃ ἢ τάξις καὶ ἀνακτήσῃ ἡ πολιτικὴ τὰ δικαιώματα της.

“Ἄχ! τί ὠρχία ιστορία! οὔτω μοὶ ἀρέσουν τὰ μαθήματα.

(Ἔπειται τὸ τέλος)

ΚΛΕΑΡΕΤΗ ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΓΑΜΩΝ

Εἶνε λυπηρὸν ἀλλ' ἀληθὲς ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν νῦν γάμων συνομολογοῦνται, ὡς ὅλαι· αἱ ἀλλαὶ ἐμπορικαὶ πράξεις. Γάμοι περὶ τῶν ὄποιων ἢ καρδίας ἀποκλειστικῶς ἀποφάνεται καὶ ὅχι τὰ

χρήματα εἰς τόσον σπάνιον πρᾶγμα ὅσον δὲ σπρος κόραξ. Τὰ πολυάριθμα προμηθευτικὰ γραφεῖα τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὰς πλείστας πόλεις τῆς Εὐρώπης, καὶ αἱ δημοσιευόμεναι ἀγγελίαι εἰς τὰς ἐφημερίδας ἀποδεικνύουσι τρανώτατα, πόσον ἐμπορικῶς ἔχασκει διημερινὸς κόσμος τὴν συνομολογησιν τοῦ γάμου, διότι συνήθως πραγματεύονται περὶ χρημάτων, τὴν δὲ γυναῖκα λαμβάνουσιν ως ἐρμα. Συμπάθεια, ἔρως ἀρμονίας καρκιτήρων, ὅλα ταῦτα εἴναι πάρεργα; Περὶ τούτων οὐδὲ μνεῖα γίνεται. Τὸ κυριώτατον είναι ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν ἀκόλουθον ἐρώτησιν: «Μὲ τί προικίζεται;» Εἰς τῶν φίλων μου ἐπισκεψίες ἀλλοτε ἐν τοιοῦτον γραφεῖον μοὶ διηγήθη τὰ ἔξης.

Ἐντὸς πολυτελοῦς αἰθούσης μὲν ὑπεδέχθη σεβασμία κατά τὰ φαινόμενα κυρία, ἥτις μετὰ πολλὰ ἀλλα μὲν ἡρώτησε τὴν ἡλικίαν μου, τὸ ἐπιτήδευμά μου καὶ τὰς ὁδιαιτέρας κλίσεις μου ως πρὸς τὴν μέλλουσαν σύζυγόν μου, εἰτα δὲ μοὶ ἐδήλωσεν, ὅτι εἴναι εὐτυχῶς εἰς θέσιν νὰ μοὶ συστήσῃ κυρίαν ἀνταποκρινομένην καθ' ὅλα εἰς τὰς ἀπαιτήσεις μου. Κατόπιν ἐνεφανίσθη γέρων πελάτης φίλων ἐπὶ τῆς γαμψῆς του ρινὸς διοπτρα.

— Κύριε, τῷ εἶπεν ἡ προμηθεύτρια, τὸ γραφεῖον μας δὲν εἴναι ἔξεινων τὰ ὄποια λαμβάνουσι μεγάλα ποσά ἢ ἀπαιτοῦσι μερίδα τῆς προικός· τούναντίον αἱ ἀπαιτήσεις μας εἴναι μικραὶ καὶ διὰ τοῦτο εύκολώτατα πραγματοποιοῦνται τὰ συνοικέσια. 'Αλλὰ δι' ἀναπόφευκτα ἔξοδα, σᾶς παρακαλῶ, νὰ καταθέσητε 10 μάρκα καὶ οὕτω θὰ σᾶς παρέξω εὐκαιρίαν νὰ ἴδητε τὴν μελλόνυμφόν σας. Εἶναι πλουσία, μεμορφωμένη καὶ ἐκ καλῆς οἰκογενείας. 'Ἐπειδὴ δὲ εἴναι ἡναγκασμένη νὰ συνάψῃ ἐντὸς ὀλίγου γάμου, δην αὐτὴ ἀποδοκιμάζει, κατέψυγεν εἰς ἐμὲ ὄπως διὰ τοῦ ἀπλοῦ τούτου μέσου δοκιμάσῃ ἀλλως τὴν τύχην της. Εἶναι ὄρφανὴ καὶ κατά συνέπειαν κυρία τῆς περιουσίας της.

Μετὰ τὰς ἐκλυστικὰς ταύτας ὑποσχέσεις κατέθεσεν δὲ γέρων κύριος τὰ 10 μάρκα καὶ οὕτω ὠδηγήθη διὰ μακροῦ καὶ στενοῦ διαστόρμου εἰς τὸ δωμάτιον, δπου διὰ τοῦ μικροῦ ἐπὶ τῆς θύρας παραχύρου ἔμελλε νὰ ἴδῃ τὴν ἐν λόγῳ κυρίαν περιπατοῦσαν ἐν τῷ πλησιοχώρῳ δωματίῳ. 'Η νεάνις ἦτο πραγματικῶς ὠρχία, διὰ τοῦτο διηλογίας χωρὶς νὰ σκεφθῇ πολὺ ἐδήλωσεν ὅτι τοῦ ἀρέσκει.

— Εὖν ἔχη οὕτως, τὸ ἡμίσυ τῆς πράξεως εἴνε ἥδη τετελεσμένον, ἀπεκρίθη ἡ προμηθεύτρια. Τώρα τὸ πρᾶγμα εἴσαρτάται ἐκ τῆς νέας, δηλ. ἀν αὐτὴ σᾶς εὐρίσκῃ τῆς ἀρεπείας της.

Τὸν ὠδηγησαν τότε εἰς ἀλλο δωμάτιον εἰπόντες αὐτῷ νὰ περιπατήσῃ ἐπ' ὀλίγον, καὶ τούτου γενομένου, ὠδηγήθη πάλιν εἰς τὴν αἱ-

θουσαν τῆς ὑποδοχῆς, ὅπου ἡ προμηθεύτρια τῷ εἶπεν ἀγνοῦσσα τοὺς ὄμοιούς :

— Κύριε μου, λυποῦμαι πολὺ, ἀλλ' ἡ νέα δὲν δίδει τὴν συναίνεσιν καὶ λάβετε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς ἐπισκεφθῆτε ἀλλην φοράν.

Δὲν διεσχυρίζομαι, διτὶ ἡ φανερὰ αὕτη ἀγυρτεῖα ἔχασκειται εἰς ὅλα τὰ προξενητικὰ γραφεῖα διότι πολλοὶ γάμοι συνομολογοῦνται διὰ τῶν γραφείων τούτων. Καὶ διὰ τοῦτο ἀπεφάσισα νὰ γνωρίσω ἰδίοις ὅμματσιν ἐν τοιοῦτον κατάστημα.

Πρωῖται τινὰ λοιπὸν ἀπεφάσισα, ἔνεκα τοῦ ἀξιοπεριέργου τοῦ πράγματος νὰ ῥιψοκινδυνεύσω μερικὰ μάρκα εἰς ἐν τοιοῦτον γραφεῖον, ὅπερ ἐπανειλημμένως ἐκαυχήθη ἐν ταῖς ἐφημερίσιν διτὶ ἐφρόντισε τὴν συνομολόγησιν τῶν εὐτυχεστάτων συνοικεσίων. Ἡ αἴθουσα τῆς ὑποδοχῆς ὅχι μόνον δὲν ἦτο ἀπὸ τὰς κομψὰς, ἀλλὰ τολμῶ νὰ εἴπω, ὅτι ἦτο πενιχρὸν δωμάτιον, ὅπερ μοὶ ὑπενθύμιζε τὰ δικηγορικὰ γραφεῖα. *Οπισθεν ἐνὸς ψήλου γραφείου ἐκάθητο ἐπὶ τρίποδος νέος εἰσέτι κύριος. Οὔτος χωρὶς νὰ κινηθῇ, «Μίαν στιγμήν μοὶ εἴπε, κύριέ μου, καὶ εἴμαι εἰς τὰς διαταγὰς σας», Εἶτα διὰ τῆς χειρὸς μὲ προσεκάλεσεν νὰ καθῆσω. Ἐπὶ τῆς τραπέζης ἔκειντο δύο χαρτοφυλάκια μὲ ἐπιγραφὰς «ἔγγραφα συνομολογηθέντα» καὶ «μέλλοντα συνομολογηθῆναι».

«Ἡ ἐργασία πάει κατ' εὐχὴν ἐσκέφθην.

— Τί ἀγαπᾶτε; μὲν ἡρώτησεν μετά τινα λεπτὰ ὁ πράκτωρ.

— Νὰ ἀγοράσω μίαν γυναικα, ἀπεκρίθην ἔπειτα. Πόσας ἔχετε προχείρους ἐν τῇ ἀποθήκῃ σας;

Ἐγέλασεν ἐπὶ τούτῳ, εἶτα μοὶ ἐπαρουσίασεν ἔντυπον κατάλογον, λέγων διτὶ πρὶν ἡ εἰσέλθωμεν εἰς διαπραγματεύσεις, ὁφειλον νὰ ὑπογράψω τὴν ἔγγραφον ταύτην ὑπόσχεσιν, ἢτις περιελάμβανεν, διτὶ ὑποχρεοῦμαι μετὰ τὴν συνομολόγησιν τοῦ γάμου, νὰ πληρώσω εἰς τὸ γραφεῖον 2 % ἐπὶ τῆς προικοδοτήσεως. Ὑπέγραψα ταύτην χωρὶς νὰ συλλογισθῶ πολὺ καθ' διτὶ δὲν ἐσκόπευον νὰ κάμω ἀγορὰν πραγματειῶν ἐν τῆς ἀποθήκης ταύτης. Εἰς ἐν τῷ βιβλίων ἐνέγραψεν ὁ πράκτωρ τὸ ὄνομά μου, τὴν ἡλικίαν μου, τὸ ἐπιτήδευμά μου καὶ τὴν περιουσίαν μου. Ἐπλήρωσα 3 μάρκα γραφικὰ δικαιώματα, εἶτα ἔξεβαλεν ἐκ τοῦ ψήλου γραφείου ἐν μέγα βιβλίον μὲ φωτογραφίας καὶ μοὶ εἴπεν:

— Πόσας χιλιάδας ἀπαιτεῖτε;

— Μὲ μίαν, ἀπεκρίθην εἴμαι εὐχαριστημένος;

— "Α, ὅχι! ἐννοῶ πόσας χιλιάδας μάρκα ζητεῖτε;

— Όμιλεῖτε περὶ χρημάτων; Πρῶτον τὸ ὑποκείμενον, καὶ εἶτα τὰ χρήματα.

— "Ω! ω! εἶπεν ὁ πράκτωρ. Εἰσθε ὁ πρῶτος διτὶς ἔρχεται ἐνταῦθα μὲ ἴδαινικὰς ἴδεας, διότι ἔως τώρα ἐτακτοποιήθησαν πρῶτον τὰ χρήματα.

'Αλλ' ὅπως ἀγαπᾶτε. Ἰδού τὸ βιβλίον μὲ τὰς φωτογραφίας τῶν κυριῶν καὶ δύνασθε ἐξ αὐτῶν νὰ ἐκλέξητε τὴν ἀρμόζουσαν τῆς ὑμετέρος καλλισθησία. Ἐχω νέας καὶ ἡλικιωμένας, χήρας ώς καὶ παρθένους, νομίζω δέ, διτὶ δύναμαι νὰ σᾶς προτείνω ἀφ'οῦ εἰσθε εὐειδῆς—διότι αἱ πλεισταις τῶν κυριῶν ἀπαιτοῦσιν εὐρώστους καὶ πωγωνοφόρους—τὴν κυρίαν ταύτην. Εἰναι χήρα ἀτεκνος, ἡλικίας 43 ἑτῶν καὶ μὲ προτικὰ 24.000 μάρκων, ἀλλ' εἶναι ἡδη σχεδὸν ὑπερσημένη. Ἐὰν τὴν ἐποφθαλμιᾶτε, πρέπει νὰ ἐπισπεύσητε. Αὔτη ἐδῶ ἡ νέα 22 ἑτῶν χωλαίνεις ὀλίγον, ἀλλὰ καθ' ὅλα τὰ ἀλλα τὰς ἀξιέραστος νέας, κλειδοκυμβαλίζει, καὶ μετὰ τὸν θάνατον μιᾶς θείας της θὰ κληρονομήσῃ 12,000 μάρκα· αὐτὴ δὲ ἐδῶ εἶναι παρὰ πολὺ καλῶς ἀνατεθραμμένη, χαριεστάτη, νέας ὄρφανή. θυγάτηρ ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ, ἀνευ μὲν περιουσίας, ἀλλὰ εἰς ἀκρον ἀξιέραστος. Αὔτη δὲ ἐδῶ ἡ χήρα, μήτηρ 7 τέκνων, ιδιοκτήτης ἐνὸς μεγάγου ἀρωματοπωλείου, κάτοχος ἐπίσης πολλῶν οἰκιῶν, ἀπαιτεῖ σύζυγον ὡραίον, μάλιστα δὲ νέον, διτὶς οὐδὲν ἀλλο καθῆκον θὰ ἔχῃ ἡ νὰ τὴν διηγήσῃ εἰς τὸν περίπατον. Ἐν βραχυλογίᾳ εἶναι καλὴ νύμφη.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη διεκόπη, ἔνεκα τῆς ἐμφανίσεως μιᾶς ἰσχυῆς κυρίας μέσης ἡλικίας, ἣτις ἐφαίνετο γνωστὴ τῷ πράκτορι. Παρακαλέσας με νὰ ἔξακολουθήσω τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν φωτογραφιῶν, προσέφερε τῇ νέᾳ πελάτιδι κάθισμα, εἰπὼν αὐτῇ.

— Καθίσατε, παρακαλῶ, δεσποινίς. Ὁ κύριος Μίλλερ ὅσον οὕπω ἔρχεται, πέποιθα δὲ διτὶ θὰ σᾶς ἀρέσῃ καὶ διτὶ ἡ πρᾶξις θὰ λάβῃ πέρας.

— Λοιπὸν δύναμαι νὰ ἐπαναπαυθῶ ἐπὶ τῶν πληροφοριῶν σας, διτὶ εἶναι ἀληθεῖς; εἰπὲν αὐτὴ.

— Ἀναμφισβώλως δεσποινίς. Ὁ κύριος Μίλλερ εἶναι γραμματεύς, ἡλικίας 42 ἑτῶν, ἀγαμος καὶ ἔχει διριστικὸν εἰσόδημα 2000 μάρκα. Τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀναλόγως ἀληθῶς μικρόν, ἀλλὰ 1500 μάρκα, τόκοι ἐκ τοῦ εἰσοδήματός σας καλύπτουσιν τὸ ἔλλειμμα. Ὁ κύριος Μίλλερ δὲν εἶναι ἀκριβῶς εὑμορφός, ἀλλ' εἶναι ὑγιέστατος, ἡ δὲ ἀκεραιότης τοῦ χαρακτῆρός του ἔγγυαται, διτὶ θὰ εἶναι καλὸς σύζυγος. Ἐὰν δὲν σᾶς ἀπαρέσκωσι τὰ κόκκινα μαλλιά του, ἀλλο ἐλάττωμά του δὲν γνωρίζω νὰ σᾶς δώσῃ ἀφορμήν, τοῦ νὰ ἀποποιηθῆτε τὸν καλὸν τοῦτον γαμβρόν.

Ἡ δεσποινίς κατένευσεν καὶ πρὶν λάβῃ καιρὸν νὰ ἔξοικειωθῇ μὲ τὰ κόκκινα μαλλιά τοῦ μέλλοντος σύζυγου της, ἡνοίχθη ἡ θύρα καὶ ἐπαρουσιάσθη ὁ κύριος Μίλλερ.

Ο πράκτωρ ἐσύστησεν τὸν ἐνα πρὸς τὸν ἔτερον τῶν μελλονύμφων, εἶτα δὲ παρακάλεσεν αὐτοὺς νὰ εἰσέλθωσιν εἰς ἔγγυς δωμάτιον ὅπως

ήσυχως συνεννοηθώσιν περὶ ἐνὸς ἑκάστου καὶ φέρωσιν εἰς πέρας ἢ οὐ τὸν σύνδεσμόν των.

Ἄπεριγραπτὸς ἡτο ἡ στιγμὴ, ὅτε τὰ δύο ταῦτα πρόσωπα τὰ διποῖς ἔως τώρα οὐδέποτε εἶδον ἀλληλα, ἐστησαν τὸ ἐν κατέναντι τοῦ ἀλλου καὶ ἐξήταζον ἀλληλα διὰ τῶν βλεμμάτων, ὅπως ἐμπορος ἐπιθεωρεῖ τὰς ἀγελάδας, ἃς πρόκειται νὰ ἀγοράσῃ μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ ἀγελάδας δὲν θεωρεῖ οὔτως τὸν ἐμπορον.

Ἄφοῦ ἀπεχώρησε τὸ ζεῦγος,

— Οφείλω νὰ σᾶς ὁμοιογήσω, εἴπον τῷ πράκτορι, ὅτι ἡ τοιαύτη διεκπεραίωσις τῶν ἐργασιῶν μὲ ἐκπλήττει ύπερ τὸ δέον. Τόσον πεζόν, τόσον ξηρόν, καὶ ἐμπορικὸν τὸ σπουδαιότατον καὶ πλῆρες συνεπειῶν καθῆκον τοῦ γάμου, οὐδέποτε τὸ ἐφαντάσθην, ἔστω καὶ εἰς ὅποιανδήποτε τάξιν καὶ ἀν ἀνήκη οὕτος. Εἰς τὰ μυθιστορήματα καθὼς καὶ εἰς τὰ ποιήματα ἔξυμνεῖται ὁ ἔρως, ἐνῷ ἐδὼ ὅπου οὔτε ἡ φαντασία, οὔτε ἡ ποίησις, ἀλλ᾽ ὁ βίος γυμνὸς παρουσιάζεται, συζεύγνυται ἀνήρ καὶ γυνή, ὅπως ζευγνύουσι δύο ἵππους εἰς μίαν ἄμαξαν.

— Ο πράκτωρ ἐγέλασεν.—Ἐνταῦθα, εἴπεν, εἶνε ἡ πραγματικότης ὅλα δικαὶα μᾶς ψάλλουσιν εἶνε ἀγυρτεία. Ο τόσον περιώνυμος ἔρως δὲν εἶνε ἀλλο τι ἢ ἀνοησία. Τὸ κύριον εἶναι τὰ χρήματα. Πιστεύσατέ μοι, γνωρίζω τὸν βίον, τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ διηγήματα, ἀτινα ἐνταῦθα παῖζονται. Εἶνε ἀληθές, ὅτι δὲν εἶνε τόσον ὀρχία, ως τὰ διηγήματα, ἀλλ᾽ ἔχουν τὸ προτέρημα νὰ μὴ εἶνε ἀποκυνήματα τῆς φαντασίας. Τι τὰ θέλετε, ὁ κόσμος εἶνε ὄλικὸς καὶ πρέπει νὰ τὸν παραδεχθῶμεν ὅπως εἶνε.

— Εκίνησα τὴν κεφαλὴν ἀποδοκιμάζων τοὺς λόγους του.

— Ἐπειτα, ἔξηκολούθησεν, εἶνε δὰ τὸ αἷσχος τόσον ἀν δύο ἀτομα συνάψουν γάμον ἐντὸς τοῦ γραφείου μου, ἢ εἰς χορόν τινα, ἢ εἰς τὸν περίπατον, ἢ εἰς κανέν κατάστημα διασκεδάσεως, ἢ εἰς τὰς θέρμας, ἢ ὅπου ἀλλοῦ γνωρισθῶσιν; "Οπουδήποτε καὶ ἀν λάθη τοῦτο χώρων, εἶνε ἐν καὶ τὸ αὐτό: Πάντοτε λογοριάζεται, ἔξεταζεται καὶ ἐρωτᾶται ἡ προϊόντα τὰ χρήματα, ἐὰν δὲ τώρα ἡ τύχη τείνῃ χειρὶς πρὸς συναμοιλόγησιν τοῦ συνοικεσίου δι᾽ ἐμοῦ, εἶνε τοῦτο, νομίζω, ἀδιάφορον.

— Επὶ τούτῳ ἡνοίχθη ἡ θύρα τοῦ δωματίου καὶ τὸ νέον ζεῦγος ἐφάνη γελῶν. Ἐπραγματοποιήθη τὸ συνοικέσιον!

— Σύμφωνοι; ἐρώτησεν ὁ πράκτωρ.

— Σύμφωνοι, ἀπεκρίθη ὁ κύριος Μίλλερ.

— Δοιεπὸν σᾶς συγχαίρω.

— Καὶ σεῖς, κύριέ μου, ἀπεκρίθη πρὸς ἐμὲ ὁ μεσίτης τῶν γάμων, ἐκλέξατε ἐκ τῶν φωτογραφιῶν τὴν εἰς ὑμᾶς ἀρμόζουσαν;

— Σᾶς εὐχαριστῶ, τῷ ἀπεκρίθην, ἔλαθον τὸν πῖλόν μου καὶ ἀπῆλθον.

Σ. Γ.

ΚΥΩΝ ΜΕΛΟΜΑΝΗΣ

— Ο κύων ἔχει τὸ ὅργανον τῆς ἀκοῆς εὐαίσθητότατον καὶ θαυμασίως λεπτόν. Ἐξ ἀλλου τὸ ζῷον τοῦτο εἶνε ἀγγίνουν, φιλόστοργον, εὔπειθές, πλῆρες τρυφερῶν αἰσθημάτων. Φυσιολόγοι λοιπὸν διαπρεπεῖς ύπεστήριξαν ὅτι κατέχει πάντα τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, ὅπως ζωηρῶς αἰσθάνηται τὰς καλλονὰς τῆς μουσικῆς τέχνης, τῆς τέχνης ἡτις ἴδια πρὸς τὸ αἰσθημα, πρὸς τὸ πάθος σχετίζεται.

Πρὸς ἐπικύρωσιν τῆς γνώμης ταύτης ἴδοὺ καὶ ἀνέκδοτον κεκυρωμένον ύπὸ τῆς μαρτυρίας αὐτόπτου.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, κύων τις ἡκολούθει καθ' ἡμέραν τὴν στρατιωτικὴν μουσικήν, ἡτις μετέβαινε καὶ ἀνέκρουεν πρὸ τῶν μουσικῶν, ἐσταμάτα ὅπου καὶ ἐκεῖνοι καὶ καθ' ὃν χρόνον ἐστάθμευεν ἐτοποθετεῖτο μεταξὺ τῶν ποδῶν αὐτῶν. Είτα μετὰ τὸ πέρας ἔξηφανίζετο καὶ ἐπανήρχετο ἀκριβής τὴν ἐπιστροφὰν κατὰ τὴν ὥρισμένην ὥραν.

— Ο κύων οὗτος ἐδείκνυε προφανῆ εὐαρέσκειαν ἐφ' ὃσον ἀνέκρουεν ἡ μουσική. Βαθμηδὸν δ' ἔξοικειώθη πρὸς τοὺς μουσικοὺς καὶ οὗτοι συμπαθοῦντες πρὸς τὸν φιλόμουσον αὐτῶν ἀκροατήν, ἐκάλουν εἰς δεῖπνον ὅτε δὲ εἴς δὲ δὲ ἀλλος.

— Ἐλα νὰ φᾶς μαζύ μου!

— Ελεγεν δ μουσικὸς θωπεύων τὸν κύων καὶ ἐκεῖνος ἡκολούθει πρόθυμος σείων τὴν ούραν. Μετεῖχε τοῦ δείπνου εὐθυμος καὶ ἐν ὄρεξει, ἀλλὰ προσεγγίζουσας τῆς ὥρας τῶν θεάτρων οὐδὲν ἔκρατει πλέον αὐτόν· σταθερὸς εἰς τὰ φιλόμουσα αἰσθήματά του μετέβαινεν εἰς τὸ Μελόδραμα ἢ εἰς τὴν Ἰταλικὴν Κωμῳδίαν ἢ εἰς τὸ θέατρον Φεϋδώ· εἰσήρχετο ἐλευθέρως εἰς τὴν ὄρχήστραν, ἐτοποθετεῖτο παρά τινα γωνίαν, καὶ ἀπήρχετο μόνον μετὰ τὸ τέλος τοῦ θεάτρου.

— Παραδοξοτάτη καὶ λίαν τέρπουσα ἡτο στάσις τοῦ κυνὸς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραστάσεως.

— Αν παριστάνετο νέον ἔργον, κατενόει τοῦτο εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων ἦχων τῆς εἰσαγωγῆς, καὶ ἡκροάτο τότε μετὰ μεγάλης προσοχῆς. Καὶ ἀν μὲν τὸ ἔργον περιεῖχε μελωδίας πολλὰς καὶ πρωτοτύπους, διάκονος καὶ λίαν ἐπεδίκνυε τὴν ἐπιδοκιμασίαν αὐτοῦ διὰ ποδοκρουσιῶν. Τούναντίον δ' ἀν τὸ ἔργον ἡτο μέτριον, ἀσήμαντον, πτωχόν, τὸ φιλόμουσον ζῷον ἔχασματο, ἐστρεφε τὰς νῶτας